

Omkring 1. december 1917

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Axel Salto

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:

Brevet må dateres til omkring 1. december 1917, da det vedrører en rettelse i sidste øjeblik i en artikel til Klingens decemberhæfte efter at artiklen allerede er sendt til trykkeren.

Generel kommentar:

Brevets sidste del indgår i Sigurd Swanes artikel "Harald Giersing" i Klingens decemberhæfte 1917.

Modtagersted:
Frederiksberg

Omtalte personer:
Chr. Cato

Arkivplacering:
Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

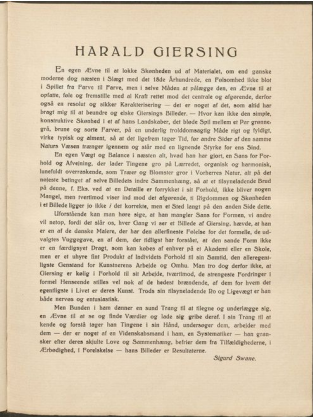
DOKUMENTINDHOLD

Swane har foretaget ret omfattende ændringer i en korrektur efter kritiske redaktionelle kommentarer fra Salto.

TRANSSKRIFTION

Kære Axel Salto. De har Ret i at det Stykke De havde streget ind var noget uklart - - jeg skal have så forbandet lang Tid til at arbejde sådant noget i Orden - jeg har nu streget det ud og skrevet følgende i Stedet derfor og sendt med til Cato, det er kedeligt med så stor en Ændring i Korrekturen, men da det vist nu er meget bedre, er der jo ikke noget at gøre ved det. En egen Vægt og Balance i næsten alt, hvad han har gjort, en Sans for Forhold og Afvejning, der lader Tingene gro på Lærredet, organisk og harmonisk, lunefuldt overraskende, som Træer og Blomster gror i Vorherres Natur, alt på det nøjeste betinget af selve Billedets indre Sammenhæng, så at et tilsyneladende Brud på denne, f.Ex. ved at en Detaille er forrykket i sit Forhold, ikke bliver nogen Mangel, men tvertimod viser ind mod det afgørende, ti Rigdommen og Skønheden i et Billede ligger jo ikke i det korrekte, men et Sted langt på den anden Side dette. venlig Hilsen deres hengivne
Sigurd Swane.

OMTALTE VÆRKER

I,3 s. 4

Kære Axel Salto. De har Ret i at det Skjæde de havde
skrevet ind var noget skævt -- jeg skal have så forbeholdet lang
tid til at arbejde sådant noget i Ordene -- jeg har nu skrevet det ind
og herovt følgende i stedet derfor og sendt med til Cato, det er kedelig
men så stor en ændring i Korrekturen, men da det vist nu
er meget bedre, er der jo ikke noget at gøre ved det.

En egen Tæst og Balance i næsten alt, hvad man har gjort, en Sans for Forhold
og Afvejning, der lader Tingene gro på Særredet, organisk og
harmonisk, lumskefuldt overraskende, som Træer og Blomster
gro i Vortares Natur, alt på det uøjeblikke Betinget af selve
Billedets indre Sammenhæng, så at et tilsyneladende Brud
på denne, f. Ex. ved at en Detalje er forrykket i sit Forhold,
ikke bliver nogen Mangel, men tværtimod viser ind mod
det afgørende, til Rigtigheden og Skønheden i et Billede ligger
jo ikke i det korrekte men et Sked langt på den anden Side
dette.

venlig Hilsen deres hengivne
Søren Kierkegaard